

ÁROP 1.1.3-2008-0002 azonosító számú projekt

Műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése, szabványok ismertetése

TÁJÉKOZTATÓ KIADVÁNY

A középületek fellobogozásának egyes kérdéseiről szóló kormányrendelet egyszerűsítése
az ÁROP 1.1.3-2008-0002 projekt keretében

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
ÚMFT infovonal: 06 40 638 638
nfu@meh.hu • www.nfu.hu

Új Magyarország
FEJLESZTÉSI TERV

Az ÁROP 1.1.3-2008-0002 projekt végrehajtása során a jogszabályok egyszerűsítésének szempontjai

A projekt végrehajtásának, a jogszabályok egyszerűsítésének alapját a következő joganyagok képezték: A nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvényt is módosító 2001. évi CXII. törvény kimondja, hogy a nemzeti szabvány alkalmazása 2002. január 1-jétől önkéntes, továbbá, hogy *„műszaki tartalmú jogszabály hivatkozhat olyan nemzeti szabványra, amelynek alkalmazását úgy kell tekinteni, hogy az adott jogszabály vonatkozó követelményei is teljesüljenek”*.

A törvény módosításával összefüggésben a 2283/2001. (X. 5.) Korm. határozat felhívta az érintett minisztereket, hogy intézkedjenek az általuk korábban jogszabállyal kötelezővé tett szabványok kötelező jellegének megszüntetéséről, továbbá gondoskodjanak arról, hogy az általuk kibocsátott jogszabályokban nemzeti szabványokra való hivatkozás csak a közösségi irányelvekben alkalmazott módon történjen.

A jogszabályoknak az idézett rendelkezések szerint átalakított szövegjavaslatai várhatóan rövidebbek lesznek, hiszen a részletes műszaki követelmények szabványokba kerülnek át, ugyanakkor a szabványhivatkozások a közösségi irányelvekben alkalmazott hivatkozásoknak megfelelő átalakításával megszűnik a szabványok kötelező jellege, és elhárulnak a belső piaci szabad áramlást akadályozó, eltérő műszaki követelmények. A jogszabályok változtatás nélkül hosszabb ideig korszerűek maradnak, ehhez csak a részletes követelményeket és megoldásokat tartalmazó szabványváltozásokat kell követni. Ez a megoldás azt is lehetővé teszi, hogy a szabályozás megfeleljen a közösségi elvárásoknak.

A projekt keretében a jogszabályok átvizsgálásának legfontosabb szempontja az volt, hogy megfelelnek-e a fenti, hatályos rendelkezéseknek. Ellenőrizni kellett a szabványhivatkozások megfogalmazását és a kötelező jellegűeket módosítani kellett. A szabványból átvett idézetek vagy szabvány jellegű, részletes műszaki követelmények törlését, és helyette szabványhivatkozást, szükség esetén szabványkidolgozást – visszavonást vagy – módosítást kellett javasolni. E szempontok mellett meg kellett vizsgálni, hogy más, európai vagy tiszta magyar jogszabályokkal nincs-e ellentmondás, párhuzamosság. Az e szempontok szerinti elemzések alapján készültek el a jogszabályok szövegjavaslatai, amelyeket a műszaki bizottságok megvitattak.

A kormány a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló – a 2000. évi XXXVIII. törvénnyel módosított – 1995. évi LXXXIII. törvény alapján hozta meg rendeletét. A rendelet szerint a középületeken, illetve azok előtt a mellékletében meghatározott méretű zászlót (lobogót) kell kitűzni, illetve felvonni. Hazánk EU-hoz történő csatlakozását követően a magyar nemzeti zászló (lobogó) használata széleskörűen elterjedt, az EU-ban kialakult gyakorlatnak megfelelően. Fontos, hogy a nemzeti zászlók (lobogók) megfelelő minőségűek legyenek, megjelenésük egységes és a céljukhoz méltó legyen. A rendelet előírásainak nem megfelelő, gyenge minőségű zászló (lobogó) elhelyezése a középületeken rontja azok tekintélyét.

A rendelet által szabályozott nemzeti zászlóra (lobogóra) hivatkozik a 308/2004.(XI.13.) Korm. rendelet „az európai zászló és az európai lobogó használatának részletes szabályairól”.

A Kormány

.....Korm. rendelete a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről

A Kormány a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Njt.) 21. §-a (2) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

A zászló (lobogó)

1. § (1) Az Njt. 5/A. §-ában megjelölt középületeken (a továbbiakban: középület), illetve azok előtt az e rendeletben meghatározott zászlót (lobogót) kell kitűzni, illetve felvonni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti célra készült olyan zászló (lobogó) használható, amelyre az MSZ 1361 szabvány szerinti követelmények az irányadók.

(3) A zászlót (lobogót) - tekintélyének megőrzése érdekében - rendszeresen, legalább háromhavonta tisztítani kell.

(4) A zászlót (lobogót) legalább évente cserélni kell.

(5) Ha a zászló (lobogó) az elhasználódása (kopása, rojtosodása, fakulása stb.) folytán jelentősen – szabad szemmel is észlelhetően – eltér az e rendeletben említett szabvány követelményeitől, a (4) bekezdésben meghatározott időtartam letelte előtt is haladéktalanul gondoskodni kell a cseréjéről.

Az ellenőrzés

4. § A zászló (lobogó) kitűzésére (felvonására) irányadó jogszabályi rendelkezések betartásának ellenőrzéséről a közterület-felügyelet, ahol pedig közterület-felügyelet nem működik, a jegyző gondoskodik.

5. § (1) A rendeletben hivatkozott szabványt a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény 6. § (1)-(2) bekezdésében foglalt értelmezés szerint kell alkalmazni.

(2) Ha a rendeletben meghatározott termék megfelel a vonatkozó szabványnak, akkor úgy kell tekinteni, hogy teljesíti az e rendeletben említett azon követelményeket, amelyekre a szabvány vonatkozik.

Záró rendelkezések

5. § (1) Ez a rendelet 2009. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről szóló 132/2000. (VII.14.) Korm. rendelet

(3) Az e rendelet hatálybalépésekor a középületek, illetve azok környezetének fellobogózására használt zászlók (lobogók), továbbá zászlórudak és a lobogó felvonására szolgáló árbocok e rendelet hatálybalépését követően is használhatók. A zászló (lobogó) cseréje, továbbá új árboc létesítése esetén azonban az e rendelet szerinti követelményeknek megfelelő zászló (lobogó) és zászlórúd beszerzéséről, illetőleg árboc állításáról kell gondoskodni.

(4) E rendelet hatálybalépése napját követő napon hatályát veszti a (2) bekezdés.

(5) E rendelet tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok területén információszerzési eljárás megállapításáról szóló, a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

miniszterelnök

A kormányrendelettel kapcsolatos jogszabály

308/2004. (XI. 13.) Korm. rendelet az európai zászló és az európai lobogó használatának részletes szabályairól.

1. számú melléklet a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről szóló rendelet szövegtervezetéhez

A rendeletben hivatkozott szabvány, amelynek teljesítését úgy kell tekinteni, hogy a rendeletben meghatározott azon követelmények is teljesülnek, amelyekre a szabvány vonatkozik

MSZ 1361:2009

A nemzeti zászló és lobogó követelményei

2. számú melléklet a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről szóló rendelet szövegtervezetéhez

Megújult a nemzeti zászlóra és lobogóra vonatkozó nemzeti szabvány

Általános ismertetés

A 132/2000. (VII. 14.) Korm. rendelet „a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről” hivatkozik az MSZ 1361:1988 *Zászlószövetek színjellemzői és színtartósági követelményei* című szabványra. Ezt a szabványt az MSZT korszerűtlensége miatt 2003-ban visszavonta. Ezért az Államreform Operatív Program keretében az MSZT/MB 501 *Textilipar* nemzeti szabványosító műszaki bizottság 2008. évben programjába vette a szóbanforgó szabvány újbóli kidolgozását, így az 2008 végére elkészült és 2009 márciusában megjelent.

A meghatározás szerint a zászló adott színű, esetleg valamely ábrával, jelvényel díszített, nyélhez (rúdhoz) erősített szabályos alakú kelmedarab. A lobogó árbcra zsinórral (kötéllal) felvonható zászlóváltozat.

Hazánkban korábban – a XX. század közepétől a végéig – csak az ünnepnapokon volt kötelező a zászló kitűzése, a rendszerváltozást követően 2000. augusztus 20-ától elrendelték a középületek, illetve azok környezetének mindennapos fellobogózását. A kormányrendelet a nemzeti színű zászlók méreteit és – kissé felületesen – a zászlókermék anyagait szabályozta, valamint a varrások kivitelezését rögzítette. Továbbá a rudak és árbcok nagyságáról és kialakításáról intézkedett. A nemzeti zászlók és lobogók megfelelő minősége az egységes és a céljukhoz méltó megjelenés érdekében fontos. Ennek érvényt szerezve ugyancsak e rendelet foglalkozik a zászlók és lobogók esztétikus állapotát garantáló elvárásokkal is. Mindezek ellenére sajnos számos hiányosság jellemzi ma is a fellobogózás gyakorlatát. A színes sávok tekintetében főként a zöld színezetben fordulnak elő gyakran torzulások, még az új zászlókon is. A fehér számos esetben elpiszkolódott és sárgult (esetenként a piros szín az elégtelen színtartóság miatt rózsaszínű), ezenkívül fakult színek, illetve megbomlott varratú és anyagú zászlók is gyakran láthatók.

A kormányrendelet szerinti szabályozás

A nemzeti zászlóra/lobogóra vonatkozó kormányrendelet többek között a következőkről intézkedett:

- a középületeken ki kell tűzni, illetve a középületek előtt fel kell vonni a nemzeti színű zászlót/lobogót;
- a zászlónak/lobogónak szövéstechnológiával előállított textíliából, varrott kivitelben kell készülnie (a nyersanyag-összetétel, egyéb mérhető mechanikai szövetjellemzők a rendeletben és a szabványban nincsenek meghatározva, továbbá a gyakorlatban az előnyös használati jellemzők miatt igen elterjedt lánchurkolt zászlókermékre nem tértek ki);
- a zászlószövet színjellemzőinek és szintartósági követelményeinek megadásában az MSZ 1361:1988 előírásaira utaltak;
- a zászlókat/lobogókat – tekintélyük megőrzésére – legalább háromhavonta tisztítani, évente feltétlenül cserélni kell (külön kihangsúlyozza a rendelet, hogy a szemmel láthatóan elhasználódott – kopott, rojtosodott, fakult stb. – példányokat haladéktalanul kifogástalan állapotúra kell cserélni);
- a zászlórúd csak fából készülhet (egyéb alkalmas anyag nem került szóba), nyers vagy fehér, illetve fehér alapon spirálisan lefutó, nemzeti színű csikozással (a rúdhosszúságok és az egyes nagyságokhoz tartozó zászlóméretek szabályozva vannak);
- a lobogók felvonásához szintén csak kizárólag fából készült árbocot (a rúddal egyező külső képpel és színekkel) kell használni (az árbocmagasságok és az egyes nagyságokhoz tartozó lobogóméretek szintén szabályozva vannak);
- az árboc környezetének méltó kialakítására, tisztán tartására szintén kitér a rendelet;
- a rendelkezések betartásának ellenőrzése a közterület-felügyelet, illetve ennek hiányában a helyi jegyző feladata.

A kormányrendelettel kapcsolatban meg kell említeni, hogy a gyakorlatban széles körben elterjedt lánchurkolt kermék e jogszabály szerint zászlókerméként nem használhatók. Jogos igényévé vált a fontos és mérhető kelme-minőségjellemzők (például területi sűrűség, szilárdság stb.) követelményértékeinek rögzítése, egyéb képességek (bomlás esetén önzárás stb.) meghatározása, amelyek előírása a rendelet helyett szabványba kívánkozik a zászlórudak, árbocok jellemzőinek szabályozásával, a zászlók és lobogók méretjellemzőinek meghatározásával.

A korábbi, visszavont szabvány (MSZ 1361:1988) alkalmazási problémái és tapasztalatai

A szabvány – címéhez híven – értelemszerűen kizárólag a színek kivitelezésével (színhűség, használati szintartóság) foglalkozott. A színjellemzők esetében a piros és zöld színek vonatkozásában a világossági tényezőt (L^*), a CIELAB-krómát (C_{ab}^*) és a színezeti szöveget (h_{ab}) rögzítette. Továbbá a megtűrt színeltérést (megengedett legnagyobb színinger-különbséget) határozza meg ΔE_{ab}^* -ben. E szabvány szerinti színjellemzők színezési gyakorlatban történő megvalósítása – főként egy színmérőt, illetve alkalmas szoftvert, továbbá esetleges műszeres receptkészítő háttérrel nélkülöző festődei vállalkozás számára – eléggé nehézkes volt. A vizuális kolorizálás alapján készült próbaszínezések vágatait el kellett juttatni egy színmérő műszerrel és alkalmas számítástechnikai háttérrel rendelkező laboratóriumhoz, vállalkozáshoz. Az objektív színmérés tapasztalatai alapján kellett újabb színezésirecept-összeállítási korrekciókat végrehajtani, és ismételten színmérést végeztetni a sikeres színbeállításig. Ezért javasolták a szakértők, hogy a hatjegyű Pantone-színszámok piros (például 18-1660) és zöld (például 18-6320) színszámok kolorizálási iránymutatóként kerüljenek a szabványba (ügyelve az egy évnél nem régebbi színekártyahasználatra). A precízesség érdekében továbbra is célszerű kikötni az $L^*a^*b^*$ szintér szerinti paramétereknek ($L^* - C_{ab}^* - h_{ab}$; piros esetében 44,0 - 60,0 - 32,0; zöld esetében 37,5 - 26,0 - 144,0) való megfelelést a megengedett tűréseken belül. Ugyanakkor a színmérő műszer típusának, mérési geometriájának és egyéb fontos kritériumainak pontos megadása is lényegessé vált a színjellemzők konkretizálása során. A megengedett legnagyobb színinger-különbséget ΔE_{ab}^* -ben rögzítette a

korábbi szabvány, a piros és zöld esetében egyaránt $\Delta E^*_{ab}=2,0$ értéket meghatározva. Megemlítendő, hogy a CIELAB-szintérbem a színkülönbség nem más, mint a két pont (színminta és kivitelezett színes vágat) térbeli távolsága, a „ ΔE^*_{ab} ” („DE” is szokásos) a teljes színkülönbség kifejezője. Azonban a színeltérés kifejezésének további jellemzői közé tartozik a tónuskülönbség (árnyalati), a krómakülönbség (telítettség, tisztasági), illetve a világossági különbség mértékével kifejezhető eltérés. Ezért tűnt előnyösebbnek a ΔE^*_{ab} helyett az amerikai CMC (Colour Measurement Committee) színkülönbségi formula szerinti ΔE bevezetése (ez jobban közelít a vizuális értékelés szintónust érintő kritériumaihoz).

A szabvány előírásai szerint a fehér szín esetében a Berger-féle fehérségi mérőszám (W_{BE}) legalább 100-as értékét kell elérnie. Ez a fehérségmeghatározási módszer a tónust is előnyben részesíti, tehát optikai fehéritő is alkalmazható (a 100-as érték bizonyára a csak kémiai fehéritésű kelme fehérségére utal).

A korábbi szabvány a zászlószövetek szintartósági követelményeit időjárással, mosással, vízzel, valamint száraz és nedves dörzsöléssel szemben határozta meg. Általában a 4-es fokozat előírása jellemző, kivéve a piros és zöld színek 5-ös időjárás-állóságát, illetve a nedves dörzsállóság esetében meg van engedve a 3-as érték. A fehér esetében az időjárással szembeni vizsgálat során a 4-es sárgulási mértéket kötötték ki, mint megengedett alsó határt.

Az új szabványról (MSZ 1361:2009 A nemzeti zászló és lobogó követelményei) röviden

A megújult szabványban a kül- és beltéri alkalmazásról is szó esik, majd a szövessel és lánchurkolással előállított zászlókelmék követelményei külön-külön megtalálhatók. Így a régóta igen elterjedt lánchurkolású (mindkét irányban minimális nyúlású, például zsinórfektetéses és háromugrásos féltrikó-fektetéses kötésmóddal kombináltan képzett kelmeszerkezetű) textilanyagok is szabályosan használhatók.

A megengedett területi sűrűség, sávzakítóerő (száraz és nedves), varratmenti fonalcúsúság (csak szövött alapanyagok), mosás hatására bekövetkező méretváltozás követelményeit egyértelműen lehetett előírni. A színjellemzők színmérésen alapuló értékei (a fehér esetében fehérségi mérőszámmal megadva) mellett a Pantone-színkártya kódszámai (piros 18-1660, zöld 18-6320) is szerepelnek. A CIELAB-színrendszer szerinti koordináták ($L^* - C^*_{ab} - h_{ab}$) mellett a színmérés körülményeit is meg kell adni (műszer, mérési geometria, fényforrás, észlelő szöge stb.). A tűrés a CMC színkülönbségi formula szerinti ΔE -vel van megadva (a megengedett CMC szerinti ΔE mindkét szín esetében 1,0). A szintartósági követelmények időjárással, mosással, vízzel, száraz és nedves dörzsöléssel szembeni igénybevételekre terjednek ki. Az időjárással (beltéri használat esetén a fényvel) szembeni szintartóság a színes sávok esetén 5-ös fokozatú legyen, a mosással szembeni fokozatok esetén a 4/4-5/4-5, a vízzel szembeni követelmény a 4/4/4-nek feleljen meg (az első számjegy a színváltozásra, a második és harmadik a szabványos kísérőszövetekre való lefogás mértékére vonatkozik). A száraz dörzsöléssel szemben a 4-es, a nedvessel szemben a 3-as fokozat elérése a követelmény.

A szabvány foglalkozik továbbá, a zászlók és lobogók méreteivel és elkészítési körülményeivel, valamint az összes mérhető minőségjellemző vizsgálatát is tárgyalja. A varrási előírások kiterjednek a cérnajellemzőkre (nyersanyag-összetétel, finomság, szín), a varratráncosodás, öltéssűrűség, varrat-zakítóerő követelményeire. A szövetekből készített termékek esetében a lánconforzolás, a lánchurkolt kelmékből előállítottak esetén a szemoszlop-deformáció megengedett mértéke is rögzítésre került. A zászló bújtonyílásának és a lobogó erősítőszalagjának kialakításáról, a színes sávok borulási irányáról, a sarkok erősítővarratairól szintén megfelelő műszaki előírásokkal intézkedik a szabvány.

A zászlórúd és árboc kialakítási és méretkövetelményei szintén precízen követhetők az új szabványban. A faanyagúak mellett megfelelő műanyagból és egyéb anyagból készített rudak és árbocok is használhatók. A zászlók és lobogók méreteit és az ezekhez rendelt rúd- és árbocnagyságokat táblázatban adja meg a szabvány. A zászlók és lobogók használati-kezelési útmutatóit és a külső képi követelményeket szintén tartalmazza a szabvány.

A zászlók és lobogók tekintélyének megőrzése

Jelenleg napirenden van a 132/2000. (VII. 14.) Korm. rendelet átdolgozása. Minden olyan műszaki előírás (például a felhasználható kelmék jellemzői, zászlók és lobogók méretei, zászlórúdra és árbocra vonatkozó előírások stb.) kikerül a jogszabály szövegéből, ami a MSZ 1361:2009 szabványban benne van. Ugyanakkor a rendelettervezetben továbbra is szerepel, hogy a zászlókat és lobogókat – tekintélyük megőrzése érdekében – legalább háromhavonta tisztítani kell, évente feltétlenül cserélni szükséges. Külön kihangsúlyozza a kormányrendelet, hogy a szemmel láthatóan elhasználódott (kopott, rojtosodott, varratbomlásos, fakult, fehér részén sárgult vagy szürkült, illetve elszíneződött stb.) példányok helyett haladéktalanul kifogástalan állapotúakat kell kitűzni, felvonni. A zászlók és lobogók kitűzésére, illetve felvonására irányadó jogszabályi rendelkezések ellenőrzéséről a közterület-felügyelet (ahol ilyen nem működik, ott a jegyző) gondoskodik.

Napjainkban a nemzeti zászló valamennyi nemzet legfontosabb jelképe, az identitás és a polgárok összetartozásának fő kifejezője. A zászló iránti tiszteletadás megköveteli a használati szabályok betartását. Adott nemzeti zászló alá nem szabad egy másikat felvonni, több zászló kitűzése esetén minden rúd azonos hosszúságú és valamennyi zászló azonos méretű legyen. Nemzetközi rendezvényeken a zászlókat az országok angol nevének kezdőbetűi szerinti sorrendben kell felvonni, két állam zászlója közül mindig a bal oldalon legyen a vendéglátóé.

A zászlók, lobogók tekintélyének megőrzése érdekében – a szabad szemmel észlelhető eltérések azonnali megszüntetésére – kötelezettség terheli a középület és környéke fenntartásáért felelősöket, azonban ennek érvényesítése esetenként elmarad. A nemzeti zászlók és lobogók optimális minőségének biztosítása az egységes és céljukhoz méltó megjelenés érdekében kiemelt jelentőségű. Sajnos napjainkban is rendszeresen találkozhatunk fakult, fehér részén sárgult vagy szürkült, illetve elszíneződött, kopott, rojtosodott, varratbomlásos és egyéb módon elhasználódott zászlókkal és lobogókkal számos kiemelt és kevésbé szembetűnő helyen. Az árboc környezetének méltó kialakításáról és tisztán tartásáról szintén gondoskodniuk kell az illetéseknek. A tapasztalt hiányosságok felszámolására a civilek is felhívhatnák a közterület-felügyeleket, illetve helyi jegyzők figyelmét (például egy-egy fotóval) arra, hogy ellenőrzési feladatuk a középületi zászlók és lobogók jogszabályi rendelkezéseinek szélesebb körű betartatására is kiterjed. Az ellenőrzéshez esetleg szükséges textilszakmai ismeretek megszerzését készséggel segíti a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület. Együttműködve érjük el, hogy a különböző helyeken kitűzött nemzeti zászlók és felvont lobogók tekintélyük megőrzésével és a tiszteletadás kritériumainak megfelelően fejezzék ki identitásunkat és összetartozásunkat.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
ÚMFT infovonal: 06 40 638 638
nfu@meh.hu • www.nfu.hu

MŰSZAKI TARTALMÚ JOGSZABÁLYOK EGYSZERŰSÍTÉSE, SZABVÁNYOK MEGISMERTETÉSE

ÁROP-1.1.3-2008-0002 azonosító számú projekt

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Projektismertető

A projekt az Államreform Operatív Program (ÁROP) keretében valósul(t) meg. Szorosan kapcsolódik a jogalkotás minőségének javítására, a deregulációra, az innovációbarát jogi környezet kialakítására, a jogalkalmazás könnyítésére és a vállalkozások hatékonyságának növelésére irányuló kormányzati tevékenységekhez.

A projekt célja: a műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése „üzletre hangolva”, azaz a gazdaság szereplői számára olyan világos és átlátható szabályozás kialakítása, amellyel a költségek csökkennek, az önszabályozás szerepe kiszélesedik, és egyszerűbbé válik a jogkövető magatartás megvalósítása.

Háttér és a beavatkozás indokltsága: a műszaki tartalmú jogszabályok egy része hivatkozással vagy szabványszövegek beemelésével kötelezővé tesz szabványokat. Ez a kereskedelem műszaki akadályát képezi, akadályozza az áruk szabad mozgását, gátolja a műszaki fejlődést, megbontja az EU műszaki szabályozási mechanizmusával való összhangot.

Megoldásra váró problémák: a műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése, a vállalkozások önszabályozását lehetővé tevő szabványok érvényesülésének növelése és az EU műszaki szabályozási mechanizmusával összhangban a rugalmasabb műszaki szabályozás megteremtése.

A projekt fő elemei: a jogszabályok azonosítása és elemzése, az átfedések és ellentmondások felmérése, a javasolt jogszabálytervezetek kidolgozása és előzetes szakmai egyeztetése, a jogszabályok követését támogató szabványok kidolgozása, tájékoztató kampányok szervezése és kiadványok készítése.

Várható eredmények: csökkennek a műszaki szabályozással kapcsolatos állami feladatok, az adminisztráció és a költségek. Nő a szereplők mozgástere, kevésbé költséges és időigényes lesz a jogkövetés, ezáltal javul a jogkövető magatartás, nő a gazdaság versenyképessége, csökkenek a kereskedelem műszaki akadályai. A projekt jellegéből adódóan, közvetlenül vagy közvetve a társadalom minden csoportjára kihat.

Irányító hatóság: Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ)

Közreműködő szervezet: VÁTI Kht.

Kedvezményezett: Magyar Szabványügyi Testület (MSZT)